

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/79/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613205987
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613205987.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa U. A., S.. XX. XX. XXXX, M. U. XXX, H. X., zastúpeného JUDr. Petrom Jančim, advokátom so sídlom Garbiarska 695, Liptovský Mikuláš, proti odporkyňi E. G., S.. XX. XX. XXXX, M. H. X., Q., O.. Q. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Martinom Cibulom, advokátom Advokátskej kancelárie M. Pišúta 912/2, v konaní o zaplatenie 1 078,18 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 985,72 eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne od 15. 02. 2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V časti o zaplatenie úrokov z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 1 621,82 eur od 15. 02. 2013 do zaplatenia sa konanie z a s t a v u j e .

Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Písomným návrhom, doručeným súdu dňa 06. 06. 2014, uplatnil navrhovateľ voči odporkyňi pohľadávku 2 700,-eur s úrokmi z omeškania 8,75 % ročne od 15. 02. 2013 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že ako veriteľ v období od novembra 2011 do septembra 2012 opakovane poskytol odporkyňi ako dlžníčke, na základe ústne uzavretých zmlúv o pôžičke, peňažné prostriedky v úhrne súm vo výške 2 700,-eur. Doba vrátenia požičaných finančných prostriedkov nebola osobitne zmluvne dojednaná, navrhovateľ vyzval odporkyňu listom zo dňa 05. 02. 2013 na zaplatenie požičanej sumy v termíne do 14. 02. 2013, pričom odporkyňa požičané finančné prostriedky nevrátila.

V priebehu konania, navrhovateľ podaním zo dňa 03. 09. 2013, zbral späť návrh v časti istiny vo výške 1 621,82 eur, s čím odporkyňa súhlasila. Uznesením 6C/79/2013-68 zo dňa 03. 10. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 05. 11. 2013 (účastníci sa na pojednávaní dňa 05. 11. 2013 vzdali odvolania proti tomuto uzneseniu), súd zastavil konanie v časti o zaplatenie 1 621,82 eur. V dôsledku tohto čiastočného späťvzatia návrhu predmetom konania zostala istina 1 078,18 eur a úroky z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 2 700,-eur od 15. 02. 2013 do zaplatenia.

Na pojednávaní dňa 05. 11. 2013 navrhovateľ zbral späť návrh v časti po priznanie úrokov z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 1 621,82 eur od 15. 02. 2013 do zaplatenia (t. j. z istiny ohľadne ktorej bolo konanie

čiasťočne zatavené). Uplatnený nárok 1 078,18 eur navrhovateľ špecifikoval písomným podaním zo dňa 23. 10. 2013 v 24 bodoch (v písomnom podaní je síce označených 25 bodov, ale toto podanie neobsahuje poradové číslo 21) - ďalej len „špecifikácia“. V tejto špecifikácii poukázal na listiny, ktoré vo fotokópii predložil dňa 04. 09. 2013 spolu s podaním z č. I. 55 (ďalej len „príloha k špecifikácii“). Odvolávajúc sa na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky žiadal aby súd v prípade, že nebude mať preukázanú existenciu zmluvy o pôžičke, je potrebné návrh posúdiť podľa hmotnoprávných noriem upravujúcich nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že odporkyňa prostredníctvom SMS správ a odkazov na sociálnej sieti facebook udeľovala navrhovateľovi príkazy v podobe pokynov na obstaranie jednotlivých vecí, či iných činností a odporca tieto veci obstaral na vlastné náklady. Rovnako na základe pokynu odporkyne navrhovateľ plnil za odporkyňu na účty tretích osôb jej dlhy voči týmto tretím osobám, teda navrhovateľ plnil to, čo mala odporkyňa plniť podľa práva sama. Odporkyňa si bola vedomá svojho záväzku voči navrhovateľovi vrátiť poskytnuté finančné prostriedky, pretože informovala navrhovateľa o svojej finančnej situácii často s uvedením termínu, kedy by jej mali prísť finančné prostriedky alebo s uvedením dôvodu, prečo v tom ktorom okamihu nemôže plniť sama a potrebuje, aby plnil za ňu navrhovateľ. Navrhovateľ plnil za odporkyňu jej dlhy aj takým spôsobom, že si odporkyňa na adresu trvalého bydliska navrhovateľa objednala veci na dobierku bez vedomia navrhovateľa a ten často až následne zistil, čo si odporkyňa objednala.

Odporkyňa nesúhlasila s návrhom, nakoľko pokiaľ sa navrhovateľ domáhal vrátenia pôžičky, nebol preukázaný základný predpoklad a to uzavretie zmluvy o pôžičke. Odporkyňa nenamietala, že navrhovateľ nakupoval na jej žiadosť niektoré veci, ale ona to zo strany navrhovateľa vnímala ako dar. V tom čase, keď boli realizované tieto platby, mal navrhovateľ s odporkyňou intímny pomer, občas sa u nej aj stravoval. Navrhovateľovi nemôže byť priznaný nárok ani z titulu bezdôvodného obohatenia, pretože navrhovateľ vedel, že nemá povinnosť plniť, ale plnil, lebo chcel potešiť odporkyňu. Tvrdila, že nikdy neprikazovala navrhovateľovi, aby niečo zaplatil, vždy ho požiadala a navrhovateľ dobrovoľne plnil, pričom ona pri prijímaní darov bola vždy dobromyseľná. Navrhovateľ začal uplatňovať nárok až po tom, ako sa rozišli, a preto toto konanie odporkyňa pociťovala ako pomstu z dôvodu rozchodu.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ platil za odporkyňu rôzne platby, dobierky, kupoval na jej žiadosť oblečenie, potraviny a pod. a to v čase, keď mal s odporkyňou intímny pomer. Navrhovateľ však s odporkyňou nikdy nežil v spoločnej domácnosti, nikdy spoločne nehospodárili - odporkyňa žila v manželstve a spoločnú domácnosť viedla so svojim manželom s ktorým aj spoločne hospodárili. Vzhľadom na uvedené súd zisťoval, či sa v konkrétnych prípadoch jednalo o pôžičku, dar, príp. bezdôvodné obohatenie.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 628 ods. 1 Obč. zák. darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

Podľa § 451 Obč. zák.

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 prvá veta Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Vypočítím účastníkov bolo nesporne preukázané, že navrhovateľ kupoval pre odporkyňu potraviny, iný spotrebný materiál, príp. zaplatil za tovar, ktorý si odporkyňa poslala na adresu navrhovateľa, pričom tieto platby uskutočnil na žiadosť odporkyne. V čase, keď navrhovateľ uhradil tieto čiastky, s odporkyňou mal intímny vzťah, ktorý sa však skončil. Z e-mailovej komunikácie v novembri a decembri 2012 vyplýva, že účastníci konania chceli vzniknutú situáciu riešiť a to buď finančným vysporiadaním, príp. vrátením zakúpených vecí. K žiadnej dohode však nedošlo. Odporkyňa navrhovateľovi vrátila niektoré veci, ktoré však neboli v súdnom konaní konkretizované. Navrhovateľ tvrdil, že pokiaľ mu odporkyňa v troch igelitkách dala nejaké veci - zvyčajne detské oblečenie, úhradu za tieto veci si neuplatnil v tomto konaní. Poukázal na to, že za dobu trvania ich vzťahu poskytol odporkyni spolu asi 4 000,-eur, ale nakoľko nemal zachované všetky doklady o platbách, uplatnil si iba 1 078,18 eur. Uviedol, že predmetom konania nie je jeho finančné plnenie za tie veci, ktoré mu odporkyňa vrátila, pričom v konaní odporkyňa toto tvrdenie nevyvrátila, len spochybnila niektoré položky.

Navrhovateľ tvrdil, že uvedenými platbami požičal odporkyni konkrétne finančné prostriedky. V konaní však nebolo preukázané uzavretie zmluvy o pôžičke, ktorej podstatnými náležitosťami je prenechanie vecí (reálne odovzdanie), druhové určenie vecí, povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu a určenie času vrátenia. Zmluva o pôžičke je dvojstranný právny úkon, pričom navrhovateľ nepreukázal a dokonca ani netvrdil, že pri platbách sa dohodol s odporkyňou (hoci aj len ústne) na tom, že peniaze, ktoré vynaloží na kúpu konkrétneho tovaru, mu odporkyňa vráti a kedy.

Odporkyňa tvrdila, že nikdy navrhovateľovi nedala pokyn čo má kúpiť, aký prevod má uskutočniť, vždy sa ho len slušne spýtala, či môže urobiť prevod, pričom navrhovateľ mohol odpovedať buď áno alebo nie.

Z ustanovenia § 628 ods. 1 Obč. zák. podstatnými náležitosťami darovacej zmluvy je dohoda o predmete daru a dohoda o jeho bezodplatnosti. Aj darovacia zmluva je dvojstranný právny úkon a pokiaľ odporkyňa tvrdila, že toto plnenie prijímala ako dar, na nej bolo dôkazné bremeno preukázať existenciu a obsah zmluvného dojednaní v zmysle citovanej právnej úpravy. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ zaplatil za odporkyňu kúpnu cenu tovaru vybraného odporkyňou neznamena, že došlo k uzavretiu platnej darovacej zmluvy.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody potom nemožno tento právny vzťah účastníkov posúdiť ako pôžičku ani ako dar, pretože v oboch prípadoch chýba základný predpoklad a to platné dojednanie. Navrhovateľ však nepochybne vynaložil svoje finančné prostriedky na kúpu tovarov o ktoré ho odporkyňa požiadala. Odporkyňa si teda za finančné prostriedky navrhovateľa obstarala veci pre seba, získala teda určitý majetkový prospech, pričom pre získanie tohto majetkového prospechu na jej strane chýbal právny dôvod. Odporkyňa preto na úkor navrhovateľa získala bez právneho dôvodu majetkový prospech, a potom v zmysle § 451 ods. a § 456 prvá veta Obč. zák. je odporkyňa povinná navrhovateľovi tento majetkový prospech vydať.

Vyhodnotením dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach mal súd preukázané, že nárok navrhovateľa je čiastočne dôvodný. Nároky pod bodom 1, 2, 3 a 7 špecifikácie navrhovateľ preukazoval výpismi zo svojho účtu, podľa ktorých zaplatil dňa 08. 06. 2012 čiastku 18,20 eur, dňa 11. 06. 2012 čiastku 20,99 eur, dňa 13. 06. 2012 čiastku 9,71 eur a dňa 02. 07. 2012 čiastku 16,80 eur. Navrhovateľ tvrdil, že týmito platbami zaplatil cenu za tovar, ktorý si objednala odporkyňa a tento tovar si aj prevzala. Odporkyňa toto tvrdenie navrhovateľa nevyvrátila, pričom jednotlivé platby časovo súvisia s komunikáciou účastníkov, dokumentovanou v prílohe k špecifikácii. Medzi účastníkmi boli nesporné (odporkyňa ich nenamietala) platby uvedené v špecifikácii pod bodom 4 (21,74 eur), pod bodom 5 (19,20 eur), pod bodom 8 (32,30 eur), pod bodom 9 (68,20 eur a 27,70 eur, spolu 95,90 eur), pod bodom 10 (12,50 eur), pod bodom 13 (11,99 eur), pod bodom 14 (10,-eur), pod bodom 15 (7,50 eur) a pod bodom 22 (41,93 eur).

Pod bodom 6 špecifikácie navrhovateľ uplatnil nárok vo výške 36,70 eur, pričom bolo nesporné, že sa jednalo o kabátik pre odporkyňu. Skutočnosť, že sa jednalo o kúpu tovaru pre odporkyňu na základe jej pokynu, potvrdzuje komunikácia prostredníctvom SMS zo dňa 18. 10. 2012 a následná

finančná transakcia z účtu navrhovateľa. Nesporne odporkyňa si objednala tento kabátik a aj keď ho navrhovateľovi mienila vrátiť, ten si ho nezobral a doteraz ho užíva odporkyňa.

Pod bodom 11 špecifikácie navrhovateľ uplatnil čiastku 38,35 eur za nákup potravín na účely narodeninovej párty dcéry odporkyne. Vypočutím účastníkov bolo preukázané, že odporkyňa požiadala navrhovateľa o nákup týchto potravín, dokonca mu určila, ktoré potraviny v ktorom obchode má kúpiť, pričom navrhovateľ predloženými bločkami preukázal, že zaplatil čiastku 38,35 eur.

Pod bodom 12 špecifikácie navrhovateľ uplatnil čiastku 26,02 eur, pričom sa jednalo o nákup bábik v predajni Lidl v Liptovskom Mikuláši. Na preukázanie skutočnosti, že navrhovateľka ho požiadala o kúpu týchto hračiek predložil elektronickú komunikáciu, predmetom ktorej bola bábika Mopsy - Magické vlasy za cenu 26,99 eur. Navrhovateľ predložil pokladničný blok zo dňa 18. 06. 2012 o kúpe bábiky Mopsy Girls v cene 9,29 eur a pan. jez. Mopsy v cene 16,73 eur, spolu 26,02 eur. Medzi účastníkmi bolo sporné, či tieto hračky kúpil navrhovateľ na pokyn odporkyne alebo na základe vlastného rozhodnutia. Nakoľko predložené pokladničné bločky svedčia o nákupe iného, aj keď podobného tovaru a rozpory neboli odstránené, tento nárok nebolo možné navrhovateľovi priznať.

Pod bodom 16 špecifikácie navrhovateľ uplatnil čiastku 305,-eur za nákup okuliarov. Vypočutím účastníkov ako aj listinnými dôkazmi bolo nesporne preukázané, že navrhovateľ zaplatil za okuliare uvedenú cenu, pričom odporkyňa si bola vedomá toho, že sa nemôže jednať o osobný dar - vyvracia to text komunikácie medzi účastníkmi z ktorého vyplýva, že odporkyňa manželovi povedala, že polovicu ceny jej dal otec. Odporkyňa sa pritom zaujímalala o cenu okuliarov, keď od navrhovateľa požadovala oznámiť, či táto cena je už po zľave - z komunikácie vyplýva, že navrhovateľ vybavil na tento tovar zľavu vo výške 80,-eur.

Pod bodom 17 špecifikácie navrhovateľ uplatnil 27,11 eur za nákup školských potrieb pre deti odporkyne. Pokynom pre nákup tohto tovaru mala byť facebooková správa. Porovnaním textu tejto správy, na ktorú sa navrhovateľ odvoláva s pokladničnými blokmi však vyplýva, že podľa pokynu odporkyne navrhovateľ kúpil iba štítky na zošity 1,40 eur. Ostatný tovar zaplatený dňa 28. 09. 2012 v predajni Dafer, s. r. o., nie je totožný s uvedeným pokynom. Navrhovateľ nepreukázal, že uvedené potreby kupoval na základe iného pokynu navrhovateľky, takže v časti presahujúcej 1,40 eur návrhu nebolo možné vyhovieť.

Pod bodom 18 špecifikácie navrhovateľ uplatnil čiastku 125,21 eur, ktorú vynaložil na kúpu koberca do detskej izby detí odporkyne. Z facebookovej komunikácie účastníkov vyplýva, že odporkyňa si bola vedomá toho, že koberec nekúpil navrhovateľ ako dar pre ňu, nakoľko bola ochotná za tento koberec zaplatiť.

Z nároku navrhovateľa špecifikovaného v bode 19 vo výške 46,95 eur bol nesporný iba nákup topánok za cenu 14,99 eur. Navrhovateľ pokyn na kúpu dokladoval elektronickou adresou predajne Lidl, ktorá je však v súčasnom období už nedostupná. Odporkyňa nespochybnila nákup dievčenskej obuvi v predajni Lidl pravdepodobne dňa 08. 10. 2012 za cenu 14,99 eur. Poprela, že by navrhovateľa bola požiadala o kúpu detských nohavíc ako aj chlapčenskej obuvi, dievčenských ponožiek a ohrievacieho vankúšika. Navrhovateľ preto nepreukázal, že okrem kúpy dievčenských topánok v cene 14,99 eur, kupoval veci pre odporkyňu na základe jej pokynu.

Pod bodom 20 špecifikácie navrhovateľ uplatnil 46,95 eur za nákup rôznych potravín, ktorý realizoval v dňoch 09. 10. - 11. 10. 2012, pričom odporkyňa o kúpu tohto tovaru požiadala navrhovateľa facebookovou správou. Porovnaním pokynov odporkyne s pokladničnými blokmi (v prílohe špecifikácie pod č. I. 11, 12) vyplýva, že podľa pokynu odporkyne navrhovateľ kúpil 2 mlieka po 0,55 eur, závin makový, tvarohový v cene 0,89 eur a 0,75 eur, 5 rožkov po 0,06 eur, šunku za 1,50 eur a 1,08 eur, sladkosti v cene 3,58 eur, tampóny v cene 6,98 eur, pudingy v cene 1,79 eur, piškóty v cene 0,86 eur, 4 ks kyslej smotany spolu v cene 3,-eurá, čučoriedky v cene 1,99, eur, dve mlieka v cene 1,10 eur, syrokrem Karičku v cene 1,29 eur, gulky do mlieka v cene 3,95 eur, pečivo v cene 1,-euro a pampersky v cene

14,95 eur. Odporkyňa spochybnila nákup niektorých tovarov uvedených v pokladničných boločkoch, takže navrhovateľovi bolo možné priznať iba náhradu za nákup tých tovarov, ktoré odporkyňa žiadala v uvedených správach, spolu v cene 46,11 eur.

Za dôvodný súd považoval aj nárok navrhovateľa špecifikovaný v bode 23 v cene 37,40 eur, ktoré navrhovateľ vynaložil na kúpu korčúl. Odporkyňa kúpu tohto tovaru navrhovateľom nespochybnila a z výpovede navrhovateľa vyplýva, že sa v žiadnom prípade nemohlo jednať o jeho dar pre deti odporkyne, pretože tieto korčule spolu s ďalšou hračkou odovzdal manžel odporkyne svojej matke ako náhradu za peniaze, ktoré mu táto dala.

Pod bodom 24 špecifikácie navrhovateľ žiadal priznať čiastku 11,81 eur. Listinnými dôkazmi bolo preukázané, že detská kniha bola zaslaná na dobierku na jeho adresu. Navrhovateľ poprel, že by bol tento tovar objednal on pre dcéru odporkyne a nakoľko nesporne odporkyňa objednávala cez internet rôzny tovar, súd ako dôvodný vyhodnotil aj tento nárok.

Pod bodom 25 špecifikácie navrhovateľ uplatnil čiastku 49,99 eur, ktorú zaplatil za oblečenie pre dcéru odporkyne. Vypočítaním účastníkov bolo preukázané, že tento tovar objednala odporkyňa a na jej žiadosť ho zaplatil navrhovateľ, pričom toto tvrdenie navrhovateľa preukazuje aj facebooková komunikácia na č. I. 31, 32 prílohy špecifikácie.

Súd mal preto preukázané, že navrhovateľ zaplatil za odporkyňu vyššie označený tovar spolu vo výške 985,72 eur. Odporkyňa tým získala na úkor navrhovateľa bezdôvodné obohatenie, a preto súd v tejto časti návrhu vyhovel.

Navrhovateľ žiadal priznať okrem istiny aj úroky z omeškania.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení platnom do 01. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v aktuálnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred prvým februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. 01. 2013, aj za dobu omeškania po 31. 01. 2013.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k bezdôvodnému obohateniu došlo do 31. 01. 2013, a potom v zmysle citovaného ustanovenia na úroky z omeškania sa použije právna úprava platná k 31. 01. 2013. Navrhovateľ vyzval odporkyňu na plnenie v lehote do 14. 02. 2013, pričom nie je právne významné, či sa domáhal tohto plnenia z titulu vrátenia pôžičky alebo z iného právneho titulu. Keď odporkyňa v tejto lehote neposkytla plnenie, od 15. 02. 2013 sa dostala do omeškania. K tomuto dňu bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,75 %, takže po zvýšení o 8 percentuálnych bodov predstavujú úroky z omeškania 8,75 % ročne. Súd preto navrhovateľovi priznal uplatnené úroky z omeškania, ale len z priznanej istiny, t. j. 985,72 eur.

Navrhovateľ žiadal priznať úroky z omeškania z pôvodne uplatnenej sumy 2 700,-eur. Na pojednávaní dňa 05. 11. 2013 zoberal späť návrh v časti o priznanie úrokov z omeškania z tej časti v ktorej bolo konanie

zastavené, t. j. zo sumy 1 621,82 eur s tým, že odporkyňa voči čiastočnému späťvzatiu návrhu nevzniesla žiadne výhrady. S poukazom na ustanovenie § 96 O. s. p. súd preto v tejto časti konanie zastavil.

Navrhovateľ uplatnil v zmenenom návrhu čiastku 1 078,18 eur s úrokmi z omeškania. V časti presahujúcej priznanú istinu 985,72 eur, vrátane príslušných úrokov z omeškania, však svoj nárok nepreukázal a v tejto časti preto súd návrh zamietol.

Obidvaja účastníci si uplatnili náhradu trov konania. Ani jeden z účastníkov však nemal v konaní plný úspech, a preto súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.